Якщо життя – радість, то й сотня літ – не старість!

Із теплим весняним сонечком у господу Миколи Сергійовича Єфімова *(на фото у центрі)* завітало свято – голові великої родини, ветерану локомотивного депо Здолбунів виповнилося 100 літ! З цієї урочистої нагоди ювіляра відвідали багато родичів, сусідів та знайомих, а також поважна делегація зі Львівської залізничниці – начальник служби кадрової та соціальної політики Олександр Копик, начальник служби локомотивного господарства Микола Хамевко, начальник Рівненської дирекції залізничних перевезень Іван Груник, заступник завідувача відділу соціального захисту, праці та зарплати дорпрофсожу Львівської залізниці Наталія Вишневська, голова Рівненського теркому профспілки Анатолій Протащук, начальник локомотивного депо Здолбунів Ігор Самчук, начальник відділу кадрів локомотивного депо Здолбунів Володимир Олійник, представники ради ветеранів локомотивного депо Здолбунів. Світлицю ювіляра наповнило тепло вдячних слів подяки за життєву мудрість і натруджені руки та щирих побажань міцного здоров'я, доброго настрою, ще багатьох років життя, а від залізниці, якій Микола Сергійович присвятив майже тридцять років, заслужена нагорода – почесний знак "За самовіддану працю II ступеня" і грошова премія.

Про своє життя Микола Єфімов розповів чимало цікавого. Народився 21 квітня 1913 року у селі Закруп'є Біжецького району Тверської губернії. Ще в юному віці тітка забрала його жити до себе у Ленінград. Саме там він почав трудову біографію на залізниці колійником. Воєнні дороги, якими пройшов Микола Єфімов, пролягли через Прибалтику, Польщу та Україну. Багатостраждальна але гостинна і щедра українська земля запала в душу Миколі Єфімову і фактично стала його другою батьківщиною. Тут, на Львівській залізниці, він пройшов увесь свій професійний шлях. Спочатку працював у Львові, потім – у Самборі, а згодом – у локомотивному депо Здолбунів.

– Навіть не віриться, що нині святкую столітній ювілей, – продовжує розмову Микола Єфімов. – Часто мене питають, скільки мені років, а я жартома відповідаю, що не знаю. Жартувати я люблю. Завжди говорю, що до мене смерть одного разу приходила, а я їй відповів просто: "Йди від мене, бо я ще жити хочу". Ось вона й пішла *(усміхається)*. Колись я багато палив, – згадує ветеран, – але лікарі переконали мене полишити цю шкідливу звичку, і за це я їм дуже вдячний.

Про роки праці у локомотивному депо Микола Сергійович згадує із теплою усмішкою і блиском в очах. Каже, що робота на посаді начальника відділу кадрів є важкою, але не пригадує, щоб колись сварився бодай з одним працівником. Вважає, що за будь-яких обставин усі проблеми треба вирішувати мирним шляхом.

– Різні випадки траплялися на роботі, – продовжує розмову колишній залізничник, – комусь доводилося відмовляти у працевлаштуванні, когось – скеровувати на навчання, комусь допомогти порадою, як краще вчинити у тому чи іншому випадку. Я завжди керувався принципом – бути чесним із людьми і відданим своїй праці. Вважаю, що це правило має бути основним у житті кожного. А в кадрового працівника – і поготів, бо він – і керівник, і суддя, і порадник.

Об'єктивним і виваженим підходом до усіх справ Микола Єфімов заслужив повагу і високий авторитет серед колег, друзів та знайомих.

Нині серце Миколи Сергійовича зігрівають велике родинне коло та спогади про минулі роки. Внучки Ірина та Марина щодня відвідують дідуся. Якщо бодай одного дня не зазирнуть до нього, то він їм телефонує і каже: "Приходьте, ви мені потрібні, як повітря".

– Дідусь – особлива людина, – розповідає Ірина Денисова, внучка ювіляра. – Він надзвичайно приємний і цікавий співрозмовник. Щоразу в розмові з ним ми разом "проживаємо" всі події його життя. Він надихає нас своєю любов'ю, оптимізмом і бажанням жити.

Щоправда, про роботу на залізниці дідусь зараз нам розповідає небагато. Більше згадує про своє дитинство, роки юності. І весь час має бажання відвідати батьківщину, але для цього, каже, потрібно трохи більше сил і здоров'я. А бесіди про роботу веде зі знанням справи і переважно з колишніми колегами по роботі.

До дідуся майже щодня приходить багато друзів, колишніх співробітників. Керівництво депо теж навідується, часто телефонує, цікавиться життям-здоров'ям. Торік восени дідусь ще сам бував у депо.

Він рідко звертається за допомогою, – наголошує внучка Ірина. – Навіть по господарству намагається поратися самотужки. Коли прихожу його відвідати, він інколи каже: "Ти, напевно, дуже втомилася, то йди додому, я все сам зроблю". Серйозних проблем зі здоров'ям у дідуся ніколи не було. Дякувати Богу, і нині має ще добре здоров'я. Кожного дня робить фізичні вправи та обливається холодною водою. Клопоту йому завдають тільки ноги, під час війни він зазнав важких поранень, переніс шість операцій. Відколи його пам'ятаю, він весь час був у роботі і дуже мало відпочивав.

Попри такий поважний вік майже кожного дня дідусь перечитує газети, обговорює прочитане, інколи навіть гаряче дискутує. Та все ж найважливішою рисою його характеру є добродушність.

Переглядаючи з ювіляром світлини з його молодих літ та років роботи на залізниці, він жваво змальовував у розмові кожний епізод свого життя, який зафіксували фотографії. У сімейному архіві зібрані майже всі листівки з привітаннями, які Микола Сергійович отримував. Там вітання від родичів, керівництва, трудового колективу, друзів.

Цікаво, що Микола Сергійович започаткував залізничну династію у родині Єфімових. Його племінник теж працював на залізниці, внучка Марина залізничниця – працює у локомотивному депо Здолбунів, навіть шестирічний правнук активно цікавиться роботою свого татка, який теж трудиться на залізниці.

Відповідаючи на питання, у чому секрет його довголіття, ювіляр усміхнувся і відповів, що усе, мабуть, запрограмовано на генетичному рівні, адже його бабуся дожила до 104 років, а мати відійшла у кращий світ у віці 99 років. Тітці по маминій лінії Бог подарував 108 років життя, і сестрі Миколи Сергійовича, яка проживає у Росії, зараз приблизно 90 років.

– Та, мабуть, і ставлення до роботи додало своє. Весь час трудився з бажанням і задоволенням, ніколи було хворіти, – додав ювіляр.

Тетяна БАЛЛА
Фото автора

▼ АНОНС

28 квітня – Всесвітній день охорони праці

Понад 100 країн світу відзначають 28 квітня Всесвітній день охорони праці. За рекомендацією Міжнародної організації праці, у 2013 році цей день проводиться під гаслом "Запобігання професійним захворюванням". В Україні щороку реєструють від 5 до 8 тисяч випадків професійних захворювань та до 10,5 тисячі нещасних випадків на виробництві. Хоча порівняно з даними деяких країн Європи та світу в Україні показники захворюваності значно нижчі, у нас продовжує зростати рівень професійної захворюваності.

Одна з причин – недостатня увага до додержання вимог чинного законодавства та технологічної дисципліни. За попередні 20 років система профілактичної медицини у країні, що існувала раніше, була зруйнована, кількість лікарів зменшилася більше, ніж у 10 разів, кількість пунктів охорони здоров'я на підприємствах стала меншою, ніж у 1928 р., погіршилась якість медичної допомоги працівникам, не реалізуються профілактичні заходи із запобігання виробничо обумовлених і професійних захворювань.

Одним із дієвих інструментів виявлення і профілактики професійних захворювань є проведення медичних оглядів працівників. Профілактика професійних захворювань передбачає впровадження комплексу профілактичних заходів, спрямованих на зниження несприятливого впливу факторів виробничого середовища.

Організаційний комітет із підготовки та проведення у 2013 році Дня охорони праці в Україні запланував комплекс заходів, спрямованих на поліпшення умов праці на робочих місцях. Для працівників залізничного транспорту це зокрема такі:

– проведення належної якості медичних періодичних та попередніх (при прийомі на роботу) оглядів працівників; проведення ярмарків продажу спецодягу, спецвзуття, інших засобів індивідуального захисту, наочних посібників, засобів навчання та пропаганди з питань охорони праці;

– проведення у структурних підрозділах конкурсів на краще робоче місце, виробничу дільницю (бригаду), кращого працівника з визначенням та заохоченням переможців у цих номінаціях. Заплановано також підвести підсумки огляду-конкурсу серед структурних підрозділів на краще підприємство з точки зору охорони праці, яке забезпечило у 2012 році якісне функціонування системи управління охороною праці з визначенням і заохоченням кращих трудових колективів, керівників підприємств, голів профспілкових організацій за активну участь у заходах, присвячених Дню охорони праці, впровадження систем управління охороною праці, підвищення рівня безпеки, гігієни праці та виробничого середовища.

Олексій СЛІПЧЕНКО, заступник генерального директора Укрзалізниці, Михайло СІНЧАК, перший заступник голови профспілки залізничників і транспортних будівельників України

На виконання звернення організаційного комітету в служби, дирекції та відокремлені підрозділи надіслано телеграму за підписами начальника залізниці Богдана Піха та начальника територіального управління Держгірпромнагляду у Львівській області Юрія Царика про проведення Дня охорони праці на залізниці. Спільним наказом начальника залізниці та голови дорпрофсожу передбачено проведення заходів із нагоди Дня охорони праці спільно з профспілковими комітетами із залученням Державної інспекції нагляду у машинобудуванні, на транспорті та у зв'язку.

Відбулася спільна нарада за участю начальника інспекції Івана Луцика, головного технічного інспектора праці Ради профспілки на Львівській залізниці Богдана Нечая та керівництва служби охорони праці залізниці.

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАЩАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Тетяна БАЛЛА.....226-59-27
Оксана ЛОЇК.....226-36-23
Лілія ХОМИШИНЕЦЬ.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО....226-46-80

ЛЬВІВСЬКИЙ ЗАЛІЗНИЧНИК

Адреса редакції: 79000
м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО "Львівська залізниця"
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ "Експрес-Банк"

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 38 771.
Замовлення 664.
Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети "Львівський залізничник".
Комп'ютерна верстка
Антона БЕГЛЯРОВА ..... 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Паращак, Андрій Везденко, Галина Квас, Олександр Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. Листування із читачами ведеться лише на сторінках газети При цитуванні посилання на газету "Львівський залізничник" обов'язкове.
Газету віддруковано у "Видавничому Домі "Високий Замок".